

Долі людські

Олег ласкаво шепотів Вірі на вухо слова під спів музикантів. Вони обоє кружляли у вихорі вальсу на весіллі, не помічаючи навколо нікого. Олег тихенько наспівував і все міцніше стискав Вірину руку. А Віра знала, що вдома на Олега чекає... дружина.

Дорогою йшли мовчки. Розмова не клеїлася. "І що мені в ньому сподобалося, - думала Віра, - коли й поговорити теми не знайдеться?". Не доходячи до Вірино будинку, Олег попросив зупинитися. Боязко ступив ближче і пильно подивився їй в очі. Він не знав, що сказати, а тому тільки нахилився й легенько поцілував у щічку. Віра підняла свої голубі, як небо, оченята й запально поглянула на Олега. Та він мовчав. Обійняв її за талію і міцніше притиснув до себе. Дівчина не пручалася, а тільки чекала продовження цього романтичного, хоч і гріховного побачення. Олег не зволював і вже сильніше поцілував Віру в губи. Невідомо, як довго це тривало б, та дівчина вирвалася з його обіймів.

- Ти чого? Щось не так? - запитав він.
- Та ні, я просто... - не знала, що відповісти.
- Я ж люблю тебе, - несміливо прошепотів Олег.
- Любиш? Цікаво, чи давно? І чому ти раніше мені цього не казав? - поспішали запитання від дівчини.
Та вони обоє знали і розуміли, у чому причина. Точніше, у кому. Олег знову припав до Віриних вуст, але дівчина з усієї

ПРАВО НА ЩАСТЯ

сили відштовхнула його й прожогом кинулася до свого будинку.
- Коли ми ще зустрінемося? - почула голос за спиною.

- Не знаю, - крикнула у відповідь.
- Заради тебе я здатен на все. Я розлучуся зі своєю дружиною. Я хочу, щоб ми були разом, - та Віра вже не хотіла чути цих слів. Вони були і болючими, і приємними водночас. Вона затулила вуха, але гучний голос Олега пронизував її слух знову і знову. Дівчина навіть не озирнулася - і за хвилину вже була у своїй кімнаті.

Сльози душили горло. Намагалась голосно не плакати, аби не розбудити батьків. Тієї ночі Віра не заснула. Вона ні про що не хотіла думати, а думки все одно снували в голові. Ну, чому, чому саме з нею так сталося? Сама винна, що пішла до танцю з одруженим чоловіком. Але що ж тут такого? Просто не думала, що все зайде так далеко. Чому він вирішив їй оосвідчитися? Звичайно, їй приємно. Але як же його дружина? Віра завжди зневажала коханок. А ким є сама? Заспокоювалася єдиним - ходила чутки по селі, що Олег погано живе зі своєю половиною.

Шалене кохання затягувало. Віра бачила, як Олег тихцем бігає до неї, а потім так само крадькома повертається додому. Його дружина й не підозрювала про роман, який розвивався у неї під носом. А Олег все не наважувався їй розповісти. Це спершу хвилювало Віру, потім почало драгувати. І вона прийняла рішення.

Одного ранку збрала речі і поїхала із села. Рішення покинути свою малу батьківщину не було

несподіваним для Віриних батьків, правда, раптовим. Але ж не завжди дочка буде в материнському гнізді! А в сусідньому райцентрі одиноко жила Вірина бабуся, котра неодноразово кликала свою улюблену внучку до себе. Тому батьки не переживали. І під наглядом доньки буде, і від дому недалеко.

Влаштувалася дівчина на престижну роботу, невдовзі старенька бабуся хатина перетворилася на гарний модний дім. До батьків Віра навідувалася рідко, хіба на день - щось їм допомогти по господарству. Старалася уникати зустрічі з Олегом. Та серцю не накажеш. Воно тьохкало і вискакувало з грудей, як тільки дівчина виходила з автобуса і ступала ногою на рідну сільську доріжку. "От би хоч разок його побачити", - нерідко думала вона. Та доля не давала такого шансу.

Життя продовжувалося. Навіть кавалер з'явився у Віри. Високий, русий, як і вона сама. Про такого мріяла. Простий робітник на фірмі, з якою вони співпрацювали. Закрутилося-завертілося. І заміж за нього збралася. А що ж лишалося? Роки біжать невблаганно. Тільки її майбутній чоловік не вмів так глибоко дивитися в очі, як колись Олег, не так міцно цілував. Жили вони в бабусиному будинку. Віра доглядала вже неміцно стареньку. Згодом і синочок з'явився у молодій сім'ї.

Усе нібито було добре. Віра трудилася, як бджілка. От тільки серце турбувало: чому воно весь час поболювало й не давало спокою? Бо в ньому так і не поселилася любов до чоловіка. Їй ставало аж страшно: сина обожнює, а



чоловік дратує. Неодноразово задумувалася про розлучення. А вагомої причини не знаходила. Їх же нічого не пов'язувало, не цікавило. "Дитина підросте та зрозуміє, - міркувала. - То навіщо й далі мучитися?"

Щоб остаточно прийняти рішення, надумала пожити окремо від чоловіка. І вперше за стільки років вирішила поїхати до батьків не на день, а на місяць - у відпустку.

Ось і батьківська хата, а неподалік те місце, де відбулося перше побачення з Олегом. Батьки радо зустріли доню з внуком. Вже трішки постаріли, тому від допомоги не відмовлялися. Віра скупо поділилася своїми сімейними проблемами й серйозну розмову відклала на потім.

Місяць за роботою в селі промайнув швидко. Олега так і не бачила. Не посміла розпитувати маму про нього. Відпустка підходила до кінця. Мама, помічаючи меланхолійний настрій дочки, запропонувала піти на сусідню вулицю, де гуляли весілля. Тим більше, що вони були запрошені. Гості пішли до танцю. Тільки Віра стояла осторонь, відшукувала зна-

йомий силует. Раптом хтось нечутно підійшов збоку, простягнув руку і запросив на вальс. Так, серце не обмануло, то був її Олег.

- Я не пропустив жодного весілля в селі, сподіваючись тебе побачити, - шепотів він. - Я не думав, що ти так швидко зникнеш. І так надовго. А я давно розлучився. Назбирав грошенят, побудував власний будинок, купив машину. От тільки господині до цього всього мені не вистачає. Віро, виходь за мене заміж.

Як довго вона чекала цих слів і якими приємними вони були зараз.
- Я згодна, але тепер уже мені доведеться розлучитися, - боязко відповіла Віра і розплакалася.

Чи варте одне весілля двох розлучень? Кохання часто засліплює, і ми забуваємо про багато речей, не зважаємо на думку дітей. Проте право на щастя - особисте, сімейне - має кожен. І правду кажуть: не знаєш, з ким втрапиш, а з ким знайдеш. Тільки хочеться, щоб втрапили були менш болісними...

Олеся КУЛІШ

ОГОЛОШЕННЯ

Продається **ЗЕМЕЛЬНА ДІЛЯНКА** площею 0,46 га. в с. Волиця, Житомирська обл., Андрушівський район, вул. Житомирська (біля автозаправки). Ціна доступна! Тел.: **(066) 37 80 876** АНАТОЛІЙ.

КУПЛЮ ВРХ, коні. Тел.: **097-702-05-06.**

ПРОДАЖ ТА ВСТАНОВЛЕННЯ пам'ятників. Недорого. Тел.: **098-776-64-67.**

ЕКОНОМ РОЗУМНО! **НА ОДЯГ Б/У діє постійна система знижок!** Запитай про свою знижку у продавця! **УНІВЕРМАГ, 3-й поверх.**

ПРОДАМ КВАРТИРУ 65,7 м² з усіма зручностями, автономне опалення, 0,05 га приватизованої землі по вул. Будьонного, 23. Тел.: **2-16-18; 097-400-80-86.**

ПРОДАМ сіно. Тел.: **096-53-20-842.**

Вікна, броньовані двері, жалюзі, захисні ролети. Знижки до 20%. Тел.: **097-461-96-17, 095-194-85-62.**

КАНАЛІЗАЦІЯ. КРИНИЦІ чистою, докопуємо. Тел.: **098-557-23-32.**

Втрачене пенсійне посвідчення за № 137701, видане на ім'я **ЮШКЕВИЧ Людмили Федорівни**, вважати недійсним.

Вилучили 190 рослин конопель

6 червня дільничні інспектори Андрушівського РВ УМВС в рамках проведення комплексу оперативно-профілактичних заходів під умовною назвою «Мак» вилучили у 32-річного мешканця районного центру 190 кущів конопель. Заборонені рослини чоловік вирощував на власній присадибній ділянці. У занедбаному господарстві виявити наркотики правоохоронцям було досить складно. До речі, даний громадянин неодноразово притягувався до адміністративної відповідальності.

Зразки вилучених рослин направили на дослідження до науково-дослідного експертно-криміналістичного центру при УМВС України в Житомирській області. Вину свою чоловік повністю визнав, хоча запевняв правоохоронців, що коноплі вирощував не для власних потреб, а для підготовки риби у ставку. Наразі відкрито кримінальне провадження за ч. 2 ст. 310 (посів або вирощування снотворного маку чи конопель).

Оксана ОГІР,
інспектор по РЗГФ, старший лейтенант міліції

До уваги населення!

13 червня в приміщенні Андрушівського райвідділу буде проводити прийом громадян заступник начальника УМВС України в Житомирській області **КРОШКО Ю. О.**

Андрушівський СТК ТСОУ (ДТСА-АФ) запрошує на курси водіїв на літній період учнів та студентів: категорії «В» - 1610 грн.; категорії «Д» - 1710 грн.; категорії «СЕ», «С1Е» - 1360 грн.; категорії «В, С, С1» - 4010 грн.

Навчання проводиться за адресою: **м. Андрушівка, вул. Корольова, 18 (ДТСААФ), тел.: 067-474-01-64.**

М'ясопереробне підприємство закуповує ВРХ та коней. Тел.: **067-251-04-25, 097-353-44-07.**

ПРОДАЄТЬСЯ будинок по вул. Свердлова, 36, 11 соток землі. Ціна - 28 тис. дол. Тел.: **067-308-05-82.**

Чистка криниць Викачемо мул до твердого дна без могоричу та підсобних робітників. Тел.: **067-87-88-758, 097-31-45-396, 050-92-40-923, 066-36-95-158.**

Реставрація подушок:

- дезінфікуємо кватцуванням;
- очищаємо від сторонніх предметів;
- знищуємо запах поту;
- замінюємо напірник на новий.
Тел.: **067-102-96-69.** Виїзна майстерня під'їде до вашого будинку **БЕЗКОШТОВНО.**

КУПЛЮ свині. Тел.: **098-42-09-222.**

ПРОДАЄТЬСЯ КОРОВА, с. Забара. Тел.: **096-94-75-354.**

ПРОДАМ козу дійну, первістку. Тел.: **068-01-29-863.**

ЗАКУПЛЯЄМО у населення дорого **КОРІВ, КОНЕЙ, МОЛОДНЯК ВРХ.** Тел.: **098-289-52-40.**

Районну газету «Новини Андрушівщини» можна придбати в магазині ПП Шаховця, у в'їзді, на ринку біля автостанції та в редакції.

КУПЛЮ б/у шифер 8-хвильовий та сандвіч-панель, профліст та метал. конст. Тел.: **067-714-47-03.**

ДАМ ГРОШІ для бізнесу від 10 тис. \$ під заставу нерухомості. Тел.: **067-714-47-03.**

Бланкову продукцію
ЗАМОВЛЯЙТЕ
в редакції районної газети «Новини Андрушівщини».
Ціна доступна. Виконуємо термінові замовлення - швидко і якісно.
Тел.: **2-16-30, 2-19-35.**

НАВІКИ В НАШИХ СЕРЦЯХ

6 червня на 72-ому році життя перестало битися серце дорогого чоловіка, батька, дідуся **РИБАКА Зіновія Трифоновича** із с. Волиця.

Болить і печалиться душа. Нам завжди не вистачатиме тебе. Ще пекучий біль ятрить наше серце, бо кожної миті згадуємо тебе, наш рідний. Спочивай з Богом у Царстві Небесному. Нехай земля тобі буде пухом.

Висловлюємо вдячність керівництву та апарату районної ради, сільським головам, колегам по роботі, кумам, друзям, сусідам, односельцям, всім, хто підтримував нас у важкі хвилини.

У глибокому сумі **дружина, дочки, зяті, онуки і правнучка**



ПАМ'ЯТАЄМО, СУМУЄМО...

12 червня минуло 9 днів, як перестало битися любляче серце найріднішої для нас людини - **УСЕНКА Руслана Миколайовича.**

Пішов від нас ти раптово й дуже рано, Ніхто не знав і не відчував біди. Тепер на серці - тривожна рана, Бо ти ж пішов не на годину - назавжди. Чому життя таке несправедливе? Добрим людям доля нелегка.

Така душа - розумна, добра, мила, А доля випала, немов полин, гірка. Рідний наш, ми завжди будемо тебе любити і пам'ятати. Нехай Господь оберігає твою світлу і добру душу.

У глибокому сумі **дружина, донька, батьки**

